Opublikowano dnia 4 kwietnia 1957 r.

D06m 11/04

BIBLIOTEKA
Urzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

URZĄD PATENTOWY

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 39929 Kl. 8k, 3

Instytut Przemysłu Włókien Łykowych*)

Poznań, Polska

Środek impregnacyjny, wodoodporny, szczególnie na wodę morską, oraz sposób jego wytwarzania i napawania nim tkanin, zwłaszcza brezentów

Patent trwa od dnia 30 marca 1956 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest środek impregnacyjny, nadający się do impregnowania wszelkiego rodzaju tkanin, a zwłaszcza brezentów wystawionych na działanie przede wszystkim wody morskiej, która z uwagi na zawartość soli i możliwość mechanicznego i chemicznego oddziaływania na brezenty, na przykład przykrywające pokład lub ładunki na pokładzie składowane, musi wykazywać szczególną odporność na te czynniki.

Środek o niżej podanym składzie okazał się szczególnie korzystny i odporny na wodę morską. Preparat ten składa się: z 4—6 części tlenku chromu, z 4—6 części tlenku żelaza, z około 3 części oleju lnianego, z 30—35 części oleju lnianego zagęszczonego, z 2—6 części oleju faktyzowanego, z 1—3 części wosku syntetycznego, z 2—5 części parafiny stałej, z 7—9 części sykatywy, z 7—9 części naftenianu miedzi, z 28—32 części benzyny lakowej. Środek otrzymuje się w ten sposób, że rozdrobnione tlenki po dodaniu oleju lnianego rozciera się na pastę, do której dokładnie mieszając dodaje się ogrzany do temperatury 100°C olej zagęszczony i faktyzowany razem z rozpuszczoną parafiną i woskiem. Do tak otrzymanej mieszaniny wlewa się następnie mieszaninę sykatywy i benzyny lakowej z rozpuszczonym uprzednio w niej naftenianem miedzi.

W celu impregnowania tkanin środkiem według wynalazku, tkaninę np. brezentową, przepuszcza się przez napawarkę, w której znajduje się dobrze wymieszany impregnat, przy czym wskazane jest stosować szczotki powodujące mechaniczne wcieranie impregnatu do wnętrza tkaniny. Nadmiar zaś płynu usuwa się przez wyżymanie, przy czym wyżymanie należy tak uskutecznić, by tkanina po nałożeniu zawierała 50—60% środka impregnacyjnego. Przepojoną tkaninę

*) Właściciel patentu oświadczył, że współtwórcami wynalazku są dr Włodzimierz Trzebny i mgr Henryk Lubner.

suszy się następnie w suszarce pokojowej w temperaturze około 75°C, przy czym suszarkę wyposaża się w urządzenie do odzyskiwania rozpuszczalnika, po czym tkaninę suszy się dalej na wieszakach na powietrzu, najlepiej na słońcu, przez okres około 5 dni. Następnie tkaninę wskazane jest pozostawić w stanie niezrolowanym przez około 20 dni, po czym dopiero pakuje się ją.

Środek według niniejszego wynalazku nadaje się oczywiście do impregnowania wszelkiego rodzaju tkanin nie tylko brezentowych, jak np. lekkich tkanin do budowy namiotów, worków lub tym podobnych. Również impregnatem według wynalazku impregnować można powrozy, maty i tym podobne wytwory.

Zastrzeżenia patentowe

1. Środek impregnacyjny, wodoodporny, szczególnie na wodę morską, znamienny tym, że składa się z 4—6 części tlenku chromu, z 4—6 części tlenku żelaza, z 3 części oleju lnianego, z 30—35 części oleju lnianego zagęszczonego, z 2—6 części oleju faktyzowanego, z 1—3 części wosku syntetycznego, z 2—5 części parafiny stałej, z 7—9 części sykatywy, z 7—9 części naftenianu miedzi, z 28—32 części benzyny lakowej.

2. Sposób wytwarzania impregnatu według zastrz. 1, znamienny tym, że tlenki metali rozciera się z olejem lnianym na pastę, do której mieszając dokładnie, dodaje się ogrzany do temperatury 100° olej zagęszczony i faktyzowany wraz z rozpuszczoną parafiną i woskiem, po czym do tej mieszaniny wlewa się mieszaninę sykatywy z benzyną lakową, zawierającą uprzednio rozpuszczony w niej naftenian miedzi.

3. Sposób impregnacji tkanin, zwłaszcza brezentów, preparatem impregnacyjnym według zastrz. 1 i 2, znamienny tym, że tkaninę napawa się dobrze wymieszanym impregnatem przy ewentualnym stosowaniu szczotek wcierających, przy czym nadmiar impregnatu usuwa się przy wyżymanie do zawartości 50—60% środka impregnacyjnego, zaś tak przepojoną tkaninę suszy się w temperaturze 75°C w suszarce z urządzeniem do odzyskiwania rozpuszczalnika, po czym tkaninę rozwiesza się na powietrzu przez okres kilku do kilkudziesięciu dni.

Instytut Przemysłu Włókien Łykowych

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

CWD — Wrocław symb. zlec zam. 772/Ww Nr B-757 WDA Z. 502 10.12.56 100 B5 × 2 pap. druk. 80 g 9.2.—16.3.57